

- 2) Przyjmując środek przewidziany w § 76 ust. 1 lit. b) Nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (ustawy nr CCIV z 2011 r. o krajowym szkolnictwie wyższym), zmienionej Nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló 2017. évi XXV. törvény (ustawą nr XXV z 2017 r. zmieniającą ustawę nr CCIV z 2011 r. o krajowym szkolnictwie wyższym), który uzależnia prowadzenie na Węgrzech działalności przez zagraniczne instytucje szkolnictwa wyższego od warunku wymagającego, by prowadziły one kształcenie w zakresie szkolnictwa wyższego w państwie ich siedziby, Węgry uchybiły w zakresie, w jakim przepis ten ma zastosowanie do instytucji szkolnictwa wyższego mających siedzibę w państwie trzecim będącym członkiem Światowej Organizacji Handlu, zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. XVII Układu ogólnego w sprawie handlu usługami, ujętego w załączniku 1 B do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, sporządzonego w Marrakeszu i zatwierdzonego decyzją 94/800, oraz w zakresie, w jakim ma on zastosowanie do instytucji szkolnictwa wyższego mających siedzibę w innym państwie członkowskim, zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 49 TFUE i art. 16 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym.
- 3) Przyjmując środki przewidziane w § 76 ust. 1 lit. a) i b) Nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (ustawy nr CCIV z 2011 r. o krajowym szkolnictwie wyższym), zmienionej Nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló 2017. évi XXV. törvény (ustawą nr XXV z 2017 r. zmieniającą ustawę nr CCIV z 2011 r. o krajowym szkolnictwie wyższym), Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 13, art. 14 ust. 3 i art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 4) Węgry zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 211 z 18.6.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2020 r. – Bank Refah Kargaran / Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

(Sprawa C-134/19 P) (¹)

[Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) – Artykuł 29 TUE – Artykuł 215 TFUE – Środki ograniczające podjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu – Szkoda i krzywda, jakie miały zostać poniesione przez stronę wnoszącą odwołanie wskutek umieszczenia lub pozostawienia jej nazwy w wykazie osób i podmiotów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie – Właściwość Trybunału do orzekania w przedmiocie żądania naprawienia szkody i krzywdy, jakie miały zostać poniesione z powodu środków ograniczających przewidzianych w decyzjach wydanych w ramach WPZiB – Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom – Niewystarczające uzasadnienie aktów ustanawiających środki ograniczające]

(2020/C 414/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bank Refah Kargaran (przedstawiciele: adwokaci J.-M. Thouvenin i I. Boubaker)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i V. Piessevaux, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo R. Tricot, C. Zadra i A. Tizzano, a następnie L. Gussetti, A. Bouquet, R. Tricot i J. Roberti di Sarsina, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.

- 2) Bank Refah Kargaran pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 172 z 20.5.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen – Niemcy) – Jobcenter Krefeld – Widerspruchsstelle / JD

(Sprawa C-181/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ osób – Pracownicy – Rozporządzenie (UE) nr 492/2011 – Artykuł 7 ust. 2 – Równość traktowania – Przywileje socjalne – Artykuł 10 – Dzieci uczęszczające do szkoły – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuł 24 – Świadczenia z zakresu pomocy społecznej – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 4 – Artykuł 70 – Specjalne nieskładkowe świadczenia pieniężne – Pracownik migrujący mający na swoim utrzymaniu dzieci uczęszczające do szkoły w przyjmującym państwie członkowskim]

(2020/C 414/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jobcenter Krefeld – Widerspruchsstelle

Strona pozwana: JD

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 2 i art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy którego obywatel innego państwa członkowskiego i jego małoletnie dzieci, którzy korzystają w tym pierwszym państwie członkowskim z prawa pobytu opartego na art. 10 tego rozporządzenia w związku z uczęszczaniem tych dzieci do szkoły w tym państwie, są automatycznie i w każdych okolicznościach pozbawieni prawa do świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania. Wykładni tej nie podważa art. 24 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG.
- 2) Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w związku z art. 3 ust. 3 i art. 70 ust. 2 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy którego obywatel innego państwa członkowskiego i jego małoletnie dzieci, którzy korzystają w pierwszym państwie członkowskim z prawa pobytu opartego na art. 10 rozporządzenia nr 492/2011 w związku z uczęszczaniem tych dzieci do szkoły w tym państwie i którzy podlegają w nim systemowi ubezpieczeń społecznych w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 883/2004, są automatycznie i w każdych okolicznościach pozbawieni prawa do specjalnych nieskładkowych świadczeń pieniężnych.

(¹) Dz.U. C 182 z 27.5.2019.